

What options are there for translating שליחות?

קידושין מא. עד מב. - בעיקר מה היא המקור לדין שליחות.

While reading the Gm think about what the mechanism behind shlichut might be and what cases it should apply to. As you go through the Gm think about the various limitations that the Gm suggests, and what they indicate about the potential basis for shlichus at that stage in the Gm.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מא עמוד א
שליחות מנלן? דתניא: ושלח - מלמד שהוא עושה שליח, ושלחה - מלמד שהיא עושה שליח, ושלח ושלחה - מלמד שהשליח עושה שליח. אשכחן בגירושין, בקידושין מנלן? וכ"ת דיליף מגירושין, מה לגירושין שכן ישנן בעל כרחיה! אמר קרא: ויצאה והיתה, מקיש הויה ליציאה, מה יציאה משוי שליח, אף הויה נמי משוי שליח. ואלא הא דתנן: האומר לשלוחו צא תרום - תרום כדעת בעל הבית, ואם אינו יודע דעת בעל הבית - תרום בבינונית אחד מחמשים, תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מא עמוד ב

פיחת עשרה או הוסיף עשרה - תרומתו תרומה, מנלן? וכי תימא דיליף מגירושין, מה לגירושין שכן ישנן חול! אמר קרא: אתם גם אתם, לרבות את השליח. ונכתוב רחמנא בתרומה, וניתו הנך ונגמרו מיניה! משום דאיכא למפרך: שכן ישנה במחשבה. והא דתנן: חבורה שאבד פסחה, ואמרו לאחד צא ובקש ושחוט עלינו, והלך ומצא ושחט והן לקחו ושחטו, אם שלו נשחט ראשון - הוא אוכל משלו והם אוכלים ושוחטים עמו, מנלן? וכי תימא דיליף מהנך, מה להנך שכן ישנן חול אצל קדשים! נפקא ליה מדרבי יהושע בן קרחה, דא"ר יהושע בן קרחה: מנין ששלוחו של אדם כמותו? שנאמר: ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים, וכי כל הקהל כולן שוחטין? והלא אינו שוחט אלא אחד! אלא מכאן, ששלוחו של אדם כמותו. נכתוב רחמנא בקדשים, וניתו הנך וניגמרו מיניה! משום דאיכא למפרך: מה לקדשים שכן רוב מעשיהן ע"י שליח. חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי! הי תיתי? לא נכתוב רחמנא בקדשים ותייתי מהנך! מה להנך שכן ישנן חול אצל קדשים. לא נכתוב רחמנא בגירושין ותייתי מהנך! מה להנך שכן ישנן במחשבה. אלא לא לכתוב רחמנא בתרומה ותייתי מהנך! ה"נ,

ואלא אתם גם אתם למה לי? מיבעי ליה לכדרכי ינאי, דא"ר ינאי: גם אתם - מה אתם בני ברית, אף שלוחכם בני ברית. הא למה לי קרא? מדרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן נפקא, דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן: אין העבד נעשה שליח לקבל גט מיד בעלה של אשה, לפי שאינו בתורת גיטין וקידושין! איצטריך, ס"ד אמינא עבד דלאו בר היתירא הוא כלל, אבל עובד כוכבים הואיל ואיתיה בתרומה דנפשיה, דתנן: העובד כוכבים והכותי שתרמו - תרומתן תרומה, אימא שליח נמי עביד, קמשמע לן. ולר' שמעון דפטר, דתנן: תרומת עובד כוכבים מדמעת וחייבין עליה חומש, ור"ש פוטר, אתם גם אתם למה לי? איצטריך, ס"ד הואיל ואמר מר: אתם - ולא אריסין, אתם - ולא שותפין, אתם - ולא אפוטרופוס, אתם - ולא התורם את שאינו שלו, אימא אתם - ולא שלוחכם נמי, קמ"ל.

הניחא לרבי יהושע בן קרחה, אלא לרבי יונתן דמפיק ליה להאי קרא לדרשא אחרונא, מנא לן? דתניא, רבי יונתן אומר: מנין שכל ישראל כולן יוצאים

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מב עמוד א

בפסח אחד? שנא: ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים, וכי כל הקהל כולם שוחטין? והלא אינו שוחט אלא אחד! אלא מכאן, שכל ישראל יוצאים בפסח אחד; שליח בקדשים מנא ליה? מיניה. ודילמא שאני התם, דאית ליה שותפות בגוייהו! אלא מהכא: ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית. ודילמא התם נמי דאית ליה שותפות בגוייהו! א"כ, תרי קראי למה לי? אם אינו ענין להיכא דשייך, תניהו ענין להיכא דלא שייך. האי מיבעי ליה לכדרכי יצחק, דא"ר יצחק: איש זוכה, ולא הקטן זוכה! ההוא מאיש לפי אכלו נפקא. ואכתי מיבעי ליה, דשוחטין את הפסח על היחיד! סבר לה כמ"ד: אין שוחטין את הפסח על היחיד.

)) דרשת ושלח ושלחה

רש"י מסכת קידושין דף מא עמוד א
ושלח - בגירושין כתיב ושלחה מביתו ומדלא כתב וגירשה ללמדינו בא שהאיש עושה שליח להוליך גט לאשתו.
מלמד שהאשה עושה שליח - לקבל גיטה קרי ביה ושלחה לא מפיך ה"א.
ושלח ושלחה - שני פעמים נאמר בענין.

תוספות מסכת קידושין דף מא עמוד א
ושלח ושלחה מלמד שהשליח עושה שליח - פ"ה דתרי ושלחה כתיב בפרשה וא"ת הא איצטריך חד ושלחה
למדרש דקטנה ושוטה אינה יכולה להתגרש דהכי משמע ושלחה מי שמשלחה ואינה חוזרת פרט לזו שמשלחה
והיא חוזרת וי"ל דושלחה בתרא יש שתי דרשות דמצי למימר ונתן בידה ולשתוק מדכתב ושלח ש"מ לדרשא ומה"א
דושלחה נפקא דרשא אחרת ור"ח פי' דמושלחה אחרון דריש כולהו ודריש שלח דהוה מצי למימר ונתן בידה וכן וי"ו
דושלחה וכן ה' דושלחה ואידך ושלחה איצטריך להך דרשא דמשלחה ואינה חוזרת וזה לשון ר"ח דתניא שלח
מלמד שעושה שליח פירוש ושלחה מביתו אחרון הוה ליה למיכתב ונתן בידה ולמה כתב שלח לומר שעושה שליח
הוסיף ה' דכתיב שלחה מלמד שהיא עושה שליח ושלחה הוסיף ו' עוד מלמד שהשליח עושה שליח.
(

שכן ישנן בעל כרחא

רש"י מסכת קידושין דף מא עמוד א
שכן ישנן בעל כרחא - הלכך איתנהו נמי על ידי שליחות.

תוספות הרא"ש מסכת קידושין דף מא עמוד א
ושלחה מלמד שהיא עושה שליח. וא"ת אמאי צריך תרי קראי חד לשליחות הבעל וחד לשליחות האשה, וי"ל דהו"א
דבעל הוא דשייך שליחות שאינו מגרש אלא מדעתו אבל אשה שמתגרשת בע"כ לא אלים מעשה דידה כולי האי
שתוכל למנות שליח במקומה.

תוספות הרא"ש מסכת קידושין דף מא עמוד א
מה לגירושין שכן ישנן בעל כרחא. וכיון דבקל נעשה המעשה הילכך נעשה נמי ע"י שליח.

שליח שלא תפקד כמו שציפה הבעלים, אבל תפקד באופן סביר ומקובל

תוספות מסכת קידושין דף מא עמוד ב
פיחת י' או הוסיף י' תרומתו תרומה - פי' בקונטרס פיחת שתתם א' ממ' וקאי פיחת אבעל הבית וי"מ איפכא דפיחת
שתתם אחד מששים וקאי פיחת אתרומה מ"מ משמע היכא דתרם השליח ואפי' אתא בעה"ב ואמר לו לא היה
בדעתי לכך אפ"ה תרומתו תרומה וקשה דמאי שנא מדהא דאמר (ב"מ דף כב.) האומר לשלוחו צא ותרם והלך
ותרם אם א"ל בעה"ב כלך אצל יפות אם נמצאו יפות מהן תרומתו תרומה ואם לאו אין תרומתו תרומה ומוקי לה
התם כגון דשויה בעה"ב שליח ואפ"ה אין תרומתו תרומה כיון שלא פירש לו בהדיא שמתרצה ליפות וי"ל דהתם

היינו טעמא לפי שאין דרך בני אדם לברור היפות כדי לתרום אלא הבינונים אבל הכא דיש הרבה בני אדם דדרקן לתרום בעין יפה מצי למימר ליה להכי אמדתיך ובטלת דעתך אצל דעתי למה שאמדתיך.